

[Madsen-Mygdal.]

hvis de, der faktisk har Indtægterne, ikke kan bære dem, hvordan tror man da, at de, der ikke har Indtægterne, kan bære dem? Nej, de kommunale Udgifter er i det hele for store; det erkender vi, og derfor har vi ogsaa foreslaaet betydelige Lettelser i de kommunale Budgetter. Det gjorde vi ved de Forslag, der blev stemt ned her i Lørdags af de tre Partier, der nu har dannet den nye politiske Alliance. Men selv om man nu har stemt de Forslag ned, er det min bestemte Overbevisning, at man kommer ikke udenom dette. De kommunale Budgetter navnlig for Landdistrikterne er af den Beskaffenhed, at de ikke kan opretholdes; for de Indtægter, man regner med, kan ikke komme ind. Den Lov, der blev vedtaget her i Lørdags, er netop Udtryk for det samme, thi denne Lovs Hovedindhold er netop dette, at man udskriver en Ekstraskat for at faa de kommunale Skatter ind paa Landet.

Den højtærede Statsminister var meget fornærmet over, at jeg havde fremsat en Paastand om, at Landbruget forud for denne Krise ikke havde haft en Række gode Aar, som det var paastaaet, og jeg havde da anført Forrentningsprocenten for de sidste 5 Aar, der uimodsagt i Gennemsnit har været 3,3 pCt. — med nogle bedre Aar og nogle daarligere. Den højtærede Statsminister mente, at jeg skulde tage mange flere Aar. Det kan man naturligvis gøre; men saa skal man i hvert Fald ikke, som den højtærede Statsminister gjorde, springe rundt og pille nogle enkelte gode Aar ud. Naar man taler om „en Række“ gode Aar, skal man tage en Række. Jeg tog de sidste 5 Aar uden at udskyde noget Aar; det er jo „en Række“, og det er den Række, der ligger umiddelbart forud for Krisen.

Jeg kan i dette Øjeblik føje et sjette Aar til i Rækken, nemlig det, der endte nu, og hvorom der foreligger Oplysning fra Det landøkonomiske Driftsbureau, nemlig den, at Forrentningsprocenten bliver $\frac{1}{2}$. Hvis vi tager det med, er der 6 Aar, og saa er vi nede paa 2,8 i Gennemsnit. Jeg kunde føje et syvende til; det er det, vi staar midt i, og hvorom det oplyses fra Landøkonomisk Driftsbureau, at hvis der ikke sker store Ændringer i Priserne, bliver Forrentningsprocenten sandsynligvis minus 2 i dette Aar i Gennemsnit.

Med Hensyn til disse Forrentningsprocenter fremsatte den højtærede Statsminister en Udtalelse, som jeg synes i høj Grad er egnet til at vække Forbavelse. Den højtærede Statsminister sagde, at Grunden til den lave Forrentningsprocent

er netop den stærke Gældsstiftelse. Det findes Sp. 265. Jeg skal tillade mig med den højtærede Formands Samtykke at citere nogle faa Ord. Statsministeren udtalte:

„Men i øvrigt, hvorfor er nu Forrentningen mindre god? Jo, stadig af den samme Grund, fordi der er for megen Gæld at forrente.“

Denne Udtalelse viser, at den højtærede Statsminister er blevet meget slet informeret. Gældsstiftelsen er ganske ligeegyldig for hele denne Beregning. Om der er Gæld eller ikke, øver ikke den allerfjerneste Indflydelse; selv om Landmændene ikke havde laant en Øre og ejede deres Bedrifter kvit og frit, vilde Forrentningsprocenten være blevet den samme. Det er jo nemlig Statens officielle Vurdering af Ejendommene, nemlig Ejendomsskyldværdien, som er lagt til Grund for Renteberegningen, ikke de enkelte Personers større eller mindre Gæld. Jeg maa derfor sige, at den Bemærkning af Statsministeren var altsaa saa ganske misvisende som det meste af det øvrige, der blev fremført angaaende Landbrugets Gældsstiftelse og Landbrugets Skattebyrde.

Det, som Landbruget kan kræve i denne Henseende, er først og fremmest, at der bliver vist skattemæssig Retfærdighed. De Herrer i de tre Regeringspartier har jo nu stemt dette Krav ned i Lørdags, men de kan være forvisset om, at Kravet lever, og at det er et Krav, der vil vokse i Styrke.

Den højtærede Statsminister nævnte i sin Tale forleden Dag — det var under Behandlingen af Kriselovforslagene, tror jeg, ikke under første Behandling af Finanslovsforslaget —, at det var ejendommeligt, at det Parti, der havde hatt Berg og Hørup som Ledere, kunde tage det Standpunkt, det nu tager. Jeg tror nu ikke, vi skal grave de afdøde op og anbringe dem i Forhold til Øjeblikkets aktuelle Spørgsmaal og de Afgørelser, der i saa Henseende træffes. Jeg tror, ingen har Ret til at drage dem frem og sige: saadan og saadan vilde de have stillet sig. Vi indledede denne Finanslovdebat med, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, Hans Nielsen, udtalte en Lykønskningshilsen til det konservative Folkeparti, fremdrog en kendt afdød politisk Fører, Estrup, og knyttede Partiet til denne Mands Navn.

Jeg vil lade alt det ligge, for jeg anser det for ganske urimeligt og ubeføjet at trække de store afdøde frem og sætte dem i Forbindelse med de nuværende Partier og deres politiske Virksomhed. Men naar disse Navne nu er nævnt, vil jeg sige, at der er